

РЕШЕНИЕ

№ 2507

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мария Попова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер 8658 по описа за 2010 година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Нова телевизия – Първи частен канал АД с променено наименование „Нова Броудкастинг Груп“ АД в качеството на универсален правоприемник на санкционираното юридическо лице „Диема Вижън“ ЕАД против решение от 28.09.2010г. на Софийски районен съд, 2 състав постановено по НАХД № 9281/2009г., с което е потвърдено НП № 44/28.07.2009г. на председателя на Съвета за електронни медии.

Касаторът иска отмяна на атакуваното решение и потвърдената с него имуществена санкция на основание чл.24, ал.1 от ЗАНН. Алтернативно поддържа искане за отмяна на съдебния акт поради наличие на касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК.

Конкретните оплаквания се свеждат до наличие на предпоставките по чл. 24, ал.1 от ЗАНН, тъй като в хода на съдебното производство санкционираното юридическо лице Диема Вижън ЕАД е прекратено чрез вливането му в Нова телевизия – Първи частен канал АД. Сочи се и неправилно приложение на чл. 12, ал.1 от ЗРТ като се твърди, че законът допуска възможност отделни елементи от програмата по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗРТ да бъдат на език различен от официалния. Според касатора забрана за включването на реклами на език, различен от българския не се съдържа в ЗРТ.

Наред с горното се релевират и доводи, че съдебният акт е постановен при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила изразяващо се в неизпълнение на служебното му задължение по чл. 14, ал.1 от НПК във връзка с чл. 84 от

ЗАНН да издири обективната истина. В случая СРС не е извършил оглед на посеченото в АУАН вещественно доказателство CD, а се е доверил единствено на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Ответникът – Съвет за електронни медии чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, София град като взе предвид доводите на страните и въз основа на установената по делото фактическа обстановка приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било НП № 44/28.07.2009г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на Диема Вижън ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. основание чл. 126, ал.1 във връзка с чл. 127, ал.2 от ЗРТ за нарушение на чл.12, ал.1 от същия закон.

За да потвърди наказателното постановление съдът, в решаващият си състав, е приел от фактическа страна, че на 13.06.2009г. по програма Диема 2 на Диема Вижън ЕАД за времето от 21.53 часа до 21.59 часа е излъчен рекламен блок, в който под № 4 е включена реклама на спиртната напитка „ZORBAS OUZAKI“, с подробно описано аудиовизуално съдържание. Рекламата е излъчена изцяло на гръцки език. За да потвърди наказателното постановление, СРС е изложил подробни съображения по фактите и обосновал правни изводи за наличие на административно нарушение, извършено от страна на санкционираното дружество и законосъобразност на наложената административна санкция.

Касационната инстанция намира, че атакуваният съдебен акт не страда от пороци, съставляващи касационни отменителни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Доводите в касационната жалба за противното са неоснователни.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗРТ в приложимата по време на извършване на нарушението редакция от ДВ бр. 70/2000г., програмите на радио и телевизионните оператори се излъчват на официалния език според Конституцията на Република България.

Не е спорно по делото обстоятелството, че излъчената реклама на напитката „ZORBAS OUZAKI“ е изцяло на гръцки език, т.е. на език, различен от официалния език в Р.България.

Реклама по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗРТ /отм., но в сила към момента на извършване на нарушението/ е всяко публично съобщение, включено в програмата на радио или телевизионен оператор, във връзка

с търговия, работа, занаят или професия, имаща за цел да насърчи продажбата, покупката или наемането на стока или услуга, включително на недвижима собственост; да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламирация. За това съобщение, на рекламодателя е предоставено време в програмата срещу заплащане. Следователно, излъчваните реклами са част от цялостната програма на една телевизионна медия. Този извод е в съответствие с разпоредбата на § 1, т.3 от ДР на ЗРТ, съгласно която програмата е съвкупност от всички елементи, които създава и разпространява операторът. В този смисъл, безспорно е и обстоятелството, че рекламата е точно такъв елемент и съответно по отношение на нея важи изискването на чл.12, ал.1 от ЗРТ, а именно - да се излъчва на официалния за Р.България език.

Изводът на СРС, че процесната реклама не попада в приложното поле на чл.12, ал.2 от ЗРТ е законосъобразен. В цитираната разпоредба изчерпателно са изброени изключенията, при наличието, на които програмите или отделни предавания могат да бъдат и на друг език. Между тези изключения са случаите, когато се разпространяват с образователна цел или са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин, какъвто настоящият не е. По делото не са налице данни о доказателства в подкрепа на твърденията на касатора, че процесната реклама е предназначена за зрители от чужбина на територията, които временно се намират на територията на РБ.

Неоснователни са и възраженията за неправилно тълкуване на материалния закон предвид липсата на забрана в глава IV-та от ЗРТ, регулираща "Търговски съобщения" /загл. изм. с ДВ бр. 12/2010г./ за излъчване на реклама на чужд език. Такава забрана систематично се съдържа в глава I-ва - "Общи положения" и доколкото рекламата безспорно е част от програмата по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗРТ, то въведената обща забрана за излъчване на програмата на език, различен от официалния се отнася и за търговските съобщения по глава IV-та и в частност за рекламата. Направеното в касационната жалба разграничение между търговско слово /реклама/ и редакционно съдържание е неотнормируемо към изискването на чл.12, ал.1 от ЗРТ.

Съгласно чл.126, ал.1 от ЗРТ / в редакцията действаща към момента на извършване на нарушение - ДВ, бр. 93 от 2005г./, за нарушение по чл. 12, ал.1 от ЗРТ, на радио и телевизионните оператори се налага имуществена санкция в размер от 2 000 до 15 000лв., т.е. наложеното административно наказание е в предвидения от закона минимален размер и съответства на тежестта на констатираното нарушение. Като е достигнал до същите правни изводи, СРС не е допуснал нарушение при тълкуването и прилагането на материалния закон.

Не е налице и твърдяното съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Действително съдът не е събрал по предвидения в НПК соченото вещественно доказателство – CD, но в процесния случай извършването на административното нарушение се

установява от останалите писмени и гласни доказателства, между които не се констатира противоречие. Констатираният пропуск няма за последица установяването на различна фактическа обстановка по случая, поради което следва да се приеме, че не е съществен.

Доводите за наличие на основания по чл. 24, ал.1 от ЗАНН предвид личния характер на административнонаказателната отговорност и представените по делото доказателства за прекратяване на Диема Вижън ЕАД чрез вливането му в дружеството – касатор, съдът намира за неоснователни. Отговорността за административна нарушения на ЮЛ е обективна, поради което правилото на чл. 24, ал.1 от ЗАНН е неприложимо в случаите когато санкционираното юридическо лице се прекрати в хода на съдебното производство. Още по-малко в случаите на универсално правоприемство.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба като неоснователна следва да се отхвърли.

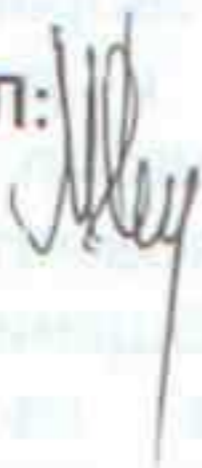
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **Административен съд София - град – VIII касационен състав**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.09.2010г. на Софийски районен съд, 2 състав, постановено по НАХД № 9281/2009г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

гр. София, 28.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ, 2 състав, в открито заседание на двадесети април, две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВИРЖИНИЯ ПЕТРОВА

при участието на секретаря Златка Фъртункова, като разгледа докладваното от съдия Петрова **НАХД № 9281** по описа на СРС за **2009 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Якоб Андерсон, в качеството си на изпълнителен директор на "Диема Вижън" ЕАД със седалище гр. София и адрес на управление ул. "Незабравка" № 25 срещу наказателно постановление № 44 от 28.07.2009 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) - доц. д-р Маргарита Пешева, с което на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на дружеството-въззивник е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адвокат [REDACTED] (САК). Същата, моли, атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, във връзка с което изтъква обстойни доводи и съображения в представените по делото писмени бележки. Твърди, че в разпоредбите на Глава четвърта от ЗРТ "Реклама, спонсорство и радио- и телевизионен пазар" се съдържат всички ограничения, които следва да спазва всеки радио- и телевизионен оператор във връзка с излъчваната от него реклама, където не съществува ограничение рекламите да бъдат разпространявани само на официалния, съгласно КРБ език. Акцентира върху обстоятелството, че в разпоредбата на § 1, т. 12 от ДР на ЗРТ (отм., ДВ., бр. 12 от 2010 г.) се е съдържала легална дефиниция на терминът реклама – публично съобщение във връзка с търговия, имащо за цел да насърчи продажбата на стока, в случая на напитката "Ouzaki Zorbas" и след като това публично съобщение е останало неразбрано от зрителите, то не би изпълнило своето предназначение – да стимулира продажбата на рекламираната стока. В конкретния случай рекламодателят е преценил, че

с излъчването на рекламата на гръцки език се изпълнява нейното предназначение т.е. стимулиране на продажбата на напитката "Ouzaki Zorbas", поради което не е допуснато нарушение от страна на "Диема Вижън" ЕАД.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. [REDACTED] Последната моли жалбата на "Диема Вижън" ЕАД да бъде отхвърлена като неоснователна, а атакувания санкционен акт – потвърден изцяло като правилен и законосъобразен, за което изтъква обстояйни доводи в представените писмени бележки. Твърди, че административнонаказателното производство е протекло при стриктното спазване на процесуалните правила, регламентирани в ЗАНН, с което е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. Досежно вмененото нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ, счита, че квалификацията на нарушението е правилна, тъй като процесната реклама, съгласно чл. 85 от ЗРТ представлява самостоятелна част (рекламен блок) от самото предаване, поради което задължението за излъчване на предаването на български език е меродавно за всички негови съставни части (арг. от § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ). В допълнение посочва, че в разпоредбата на чл. 12, ал. 2 са посочени изчерпателно четирите изключения от правилото на ал. 1, като в настоящия случай нито едно от тях не е налице.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата, изложените в нея твърдения, доводи и искания и след като се запозна с материалите по делото, намира за установено следното:

ПО ДОПУСТИМОСТТА И РЕДОВНОСТТА НА ЖАЛБАТА:

За да спре влизането в сила на наказателното постановление и да пренесе производството от административнонаказващия орган пред съда, жалбата следва да отговаря на определени от закона изисквания. Необходимо е последната да изхожда от лице, имащо правен интерес от обжалване и да бъде подадена в законоустановения 7-дневен срок. Според настоящия съдебен състав дружеството-въззивник "Диема Вижън" ЕАД притежава надлежна процесуална легитимация, което му позволява законосъобразно да инициира настоящото съдебно производство, тъй като чрез атакуваното наказателно постановление са засегнати неговите права и законни интереси. На следващо място, съдът констатира, че жалбата е подадена в срок - НП е връчено на служител на жалбоподателя на 06.08.2009 г., а жалбата срещу него е депозирана чрез СЕМ на 11.08.2009 г., видно от печата с вх. № 19-00-298 – л. 3 от делото). Ето защо същата се явява **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**, поради което е годна да породи посочения суспензивен и деволутивен ефект.

Освен допустима, жалбата следва да съдържа и изискуемите от закона реквизити. Съдът констатира, че същата е изготвена в предвидената от закона писмена форма и е подписана от лице, представляващо жалбоподателя по закон; адресирана е до компетентния съд, в района на който е извършено вмененото нарушение и е депозирана чрез административнонаказващия орган; налице е пълна индивидуализация на страните и на обжалваното наказателно постановление като същевременно са посочени и доказателствата, на които жалбоподателят се позовава. Ето защо, липсват основания за оставянето ѝ без движение, поради което същата се явява и *РЕДОВНА*.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 43 от 16.07.2009 г. на [REDACTED] – ст. експерт в СЕМ автоконтрольор и в присъствието на [REDACTED] (свидетели при установяване на нарушението) е прието, че на 13.06.2009 г., по програма “Диема 2”, собственост на “Диема Вижън” ЕАД, от 21:53 часа до 21:59 часа е излъчен обозначен рекламен блок, съдържащ дванадесет, изчерпателно изброени реклами. Рекламата на спиртна напитка “Ouzaki Zorbas”, описана по № 8 в излъчения рекламен блок, имала следното аудиовизуално съдържание: Малка рибарска лодка пори лазурното море. Трима мъже седят на маса на самата улица и играят табла. На масата се вижда чаша с бяла течност и бутилка с надпис “Zorbas Ouzaki”. Единият от мъжете става, взема бутилката и поставяйки я на земята, започва да танцува сиртаки около нея. Чува се възглас на гръцки език: “Ела, Зорба, паме”. Появява се млада девойка и танцуващият мъж приканва жената да играят сиртаки. Табладжиите стават и започват да пляскат с ръце в ритъма на сиртаки. Възрастна жена подвиква на гръцки: “Ела, Мария, паме”. Жена танцува сиртаки. Крупен план на бутилка с етикет “Zorbas Ouzaki” и чаша със същия надпис. Течността в чашата е долята с вода и придобива белезникав цвят, мъжки глас се провиква: “Ямас филе”. Усмехнат мъж вдига чаша с бялата течност и подвиква на гръцки: “Ясу”. На екрана се появява бутилка с етикет “Zorbas Ouzaki” и кана, пълна с вода. Встрани, с големи латински букви пише OUZAKI, а на гръцки – ZORBAS ela, ela... Задкадров глас произнася на гръцки: “Узаки Зорба, ела, ела”. В акта е отразено, че е с излъчването на описаната реклама, изцяло на гръцки език и с гръцки надписи, операторът “Диема Вижън” ЕАД не е спазил изискването програмите на радио- и телевизионните оператори да се излъчват на официалния език, съгласно КРБ, с което е нарушена разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

В деня на съставяне на акта е връчен препис на представител на дружеството-въззивник, който е присъствал при самото му изготвяне.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 44 от 28.07.2009 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) - доц. д-р Маргарита Пешева, с което на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на "Диема Вижън" ЕАД е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

Препис от същото е връчен лично на служител жалбоподателя на 06.08.2010 г.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Така изложената фактическа обстановка бе установена по категоричен и безспорен начин въз основа на събраните гласни доказателствени средства и приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, а именно: показания на свидетеля (актосъставителя) [REDACTED] (л. 21 от делото), удостоверение от АВп (л. 6-8 от делото), решение № 216/25.11.2008 г. на СЕМ, решение по НАХД 9284 по описа на СРС, НК, 19 състав за 2009 г.

Настоящият съдебен състав даде вяра на установените факти и обстоятелства в акта, тъй като същите се подкрепят изцяло от показанията на свидетеля [REDACTED]. В съдебното заседание от 23.02.2010 г., последният потвърди отразеното в него и това, че е негов съставител. Посоченият свидетел е незаинтересован и непредубеден по отношение изхода на настоящото административнонаказателно производство, поради което липсват всякакви съмнения за сугестивност по отношение на същия.

Всъщност, съдът намира за необходимо да отбележи, че липсва спор, досежно релевантната фактическа обстановка. Противоречията между страните, касаят единствено приложимия по делото закон т.е. налице е нееднозначно тълкуване на материалноправните разпоредби на ЗРТ, под които би следвало да бъде субсумирано твърдяното нарушение.

Що се отнася до останалите писмени доказателства, съдът кредитира всички като единни, логични и кореспондиращи по между си.

ПО ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ЖАЛБАТА:

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**, поради съображения:

Административнонаказателното производство е строго формализирано, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни

постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка, съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и ППВС № 10/1973 г.), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай, видно от разпоредбата на чл. 127, ал. 1 и ал. 2 от ЗРТ и решение № 216/25.11.2008 г. на СЕМ, актът за установяване на административно нарушение № 43 от 16.07.2009 г. и наказателно постановление № 44 от 28.07.2009 г. са издадени от компетентни длъжностни лица. Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН като актът е съставен в законния 3-месечен срок от откриване на нарушителя (респективно 1 година от извършване на нарушението), а наказателното постановление е постановено в 6 – месечния преклузивен срок (чл. 34 от ЗАНН). Ето защо същите са издадени без допуснати нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. В тази връзка следва да се посочи, че актосъставителят е дал изключително подробно и детайлно описание на извършено нарушение, с което е гарантирал не само правото на защита на дружеството-въззивник, но е предоставил и възможност на съда да добие максимално реална представа за неговите особености. Този професионален подход, в частност проявеният усет при прецезното езиково описание на нарушението, следва да бъдат адмирирани безусловно.

Административнонаказателната отговорност на въззивника “Диема Вижън” ЕАД е ангажирана за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ, като на основание на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е наложена “имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева.

Правилно и законосъобразно актосъставителят е квалифицирал деянието на въззивника като нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ: *“Програмите на радио- и телевизионните оператори се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България”*. Същевременно, в § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ, законодателят е дал легална дефиниция на терминът “програма”: *“система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема.”* Несъмнено като съставна част (елемент) са всяка програма се явяват предаванията (арг. от § 1, т. 4 от ДР на ЗРТ) и рекламите (§ 1, т. 12 от ДР на ЗРТ, отг. ДВ., бр. 12 от 2010 г., която разпоредба е била част от позитивното право към деня на

извършване на нарушението). Ето защо, след като за радио- и телевизионните оператори е вменено по императивен начин задължение да излъчват програмите си на официалния в страна език, то безспорно същото задължение е меродавно и за всеки отделен елемент от нея. До този аподиктичен извод, съдът достига, въз основа на допустимото използване на деонтични съждения и по-конкретно, позовавайки се на аргументът а fortiori (“за по-силното основание”), съгласно който, вменените задължения за цяло (общото) се разпростират и важат със същата сила и за неговите съставни части (елементи) т.е. налице е съгласуване в поведението на един и същи правен субект като разликата не е в интензивността, в обхвата на разрешеното, респективно забраненото поведение. В тази връзка, доводите на въззиваемата страна, досежно изясняване “разума на закона” са правилни и напълно законосъобразни.

Настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи като допълнителен аргумент в полза на даденото тълкуване, почерпен пряко от ЗРТ, че разпоредбата на чл. 12 е ситуирана в Глава първа “Общи положения”, а това систематическо място ѝ отрежда универсално приложение. Вярно е, че в Глава четвърта от посочения нормативен акт се съдържат специални правила, относно рекламата, но в случая липсва изрична разпоредба, която да дерогира общото правило. Освен това, в ал. 2 на чл. 12 изчерпателно и лимитативно са посочени четирите хипотези, при които е допустимо отклонение от императивното задължение за излъчване на програмите на официалния български език, като процесният случай определено не попада в нито една от тях. Ето защо възраженията на представителя на въззивника са напълно необосновани и са породени от превратното и голословно тълкуване на закона.

По делото по категоричен начин се установи, че на 13.06.2009 г., по програма “Диема 2”, собственост на “Диема Вижън” ЕАД, от 21:53 часа до 21:59 часа е излъчен обозначен рекламен блок, съдържащ дванадесет, изчерпателно изброени реклами. Рекламата на спиртна напитка “Ouzaki Zorbas”, описана по № 8 в излъчения рекламен блок, имала следното аудиовизуално съдържание: Малка рибарска лодка пори лазурното море. Трима мъже седят на маса на самата улица и играят табла. На масата се вижда чаша с бяла течност и бутилка с надпис “Zorbas Ouzaki”. Единият от мъжете става, взема бутилката и поставяйки я на земята, започва да танцува сиртаки около нея. Чува се възглас на гръцки език: “Ела, Зорба, паме”. Появява се млада девойка и танцуващият мъж приканва жената да играят сиртаки. Табладжиите стават и започват да пляскаят с ръце в ритъм на сиртаки. Възрастна жена подвиква на гръцки: “Ела, Мария, паме”. Жена танцува сиртаки. Крупен план на бутилка с етикет “Zorbas Ouzaki” и чаша със същия надпис. Течността в чашата е долята с вода и придобива белезникав цвят, мъжки глас се провиква: “Ямас филе”. Усмехнат мъж вдига чаша с бялата течност и подвиква на гръцки: “Ясу”. На екрана се

появява бутилка с етикет "Zorbas Ouzaki" и кана, пълна с вода. Встрани, с големи латински букви пише OUZAKI, а на гръцки – ZORBAS eia, eia... Задкадров глас произнася на гръцки: "Узаки Зорба, ела, ела". Инкриминираното поведение безспорно изпълва обективните признаци на административнонаказателния състав, имплементиран в чл. 12, ал. 1 от НК.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, която изрично препраща към визирания в чл. 12, ал. 1 от ЗРТ състав на административно нарушение. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на дружеството е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата (арг. от чл. 83 от ЗАНН).

По отношение на наложеното административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е относително определена в границата от 2 000 до 15 000 лева, поради което административнонаказващият орган е обсъдил обуславящите отговорността обстоятелства и обосновано и законосъобразно е наложил наказание в минимален размер. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН (приложима по аналогия на закона): *"Не се допуска определяне на наказание под най-ниския предел за наказание глоба (имуществена санкция б.м.)..."*. Ето защо е юридически невъзможно наказателното постановление да бъде изменено от съда в тази насока.

Съдът констатира, че съобразно изтъкнатите фактически и правни доводи, така протеклите фази на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не са опорочени поради допуснати съществени процесуални нарушения, които на свой ред да доведат до липсата на адекватно организирана защита от страна на жалбоподателя "Диема Вижън" ЕАД.

Ето защо, гореизложеното експликира становището на съда, че така издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран, воден от върховенството на закона. Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 44 от 28.07.2009 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии - доц. д-р Маргарита Пешева, с което на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 126, ал. 1 във вр. с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията на "Диема Вижън" ЕАД е наложена **"имуществена санкция"** в размер на **2 000 (две хиляди) лева** за нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на глава дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

20
06.10.10г

